

[Dohrmann]

at kalde det ved dets rigtige navn – sit socialiseringsforslag.

Jeg håber da til slut, at finansudvalget stopper den ansøgning, der ligger.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg synes, det var interessant, at hr. Dohrmann gav udtryk for, at han ikke havde noget imod ØD eller økonomisk demokrati, det var sådan mere måden. Men så er der netop grundlag for at få undersøgt og vurderet spørgsmålet, sådan som det klart er formuleret i det kommissorium, udvalget har, og som det skal arbejde efter. Det interessante er, at det nu siges sådan fra fremskridtspartiets side. Jeg troede ikke, fremskridtspartiet var i stand til overhovedet at udvikle sig i den sag. Der er dog lidt bevægelse. Jeg tror, det er sundt, at vi får den undersøgelse i udvalget, som nu skal foregå.

Voigt (FP):

Statsministeren vil hen ad vejen blive meget overrasket over, hvordan fremskridtspartiet udvikler sig.

Når statsministeren i sit første indlæg siger, at det er de mest ejendommelige ting, vi kan bringe op, så er det da muligvis rigtigt, at det for statsministeren og regeringen er ejendommeligt, men vi har nu engang den opfattelse, at vi også skal tage den lille mands problemer op, tage de problemer op, som mange af de gamle politikere herinde føler sig for fine til.

Når så statsministeren i sit sidste indlæg, som hr. Dohrmann ikke kan komme op og svare på, siger, at det er ganske pudsigt, at nu hører vi, at fremskridtspartiet går ind for centrale fonds, så passer det jo ikke. Det, hr. Dohrmann sagde, var, at hvis et firma og dets medarbejdere i fællesskab bliver enige om, at de vil have økonomisk demokrati på deres arbejdsplads, hvorved medarbejderne får indflydelse, så skal vi da ikke blande os i det herindefra. Det er ikke noget, statsministeren og hans socialdemokrati skal blande sig i. ØD, som det ligger efter statsministerens planer, er simpelt hen socialisme ad bagdøren, og det vender vi os imod.

Formanden:

Spørgeren glemte at stille et spørgsmål, og det er en ufravigelig betingelse for at deltage

som medspørger. Dette indlæg kræver derfor ikke noget svar.

Bolvig (RV):

Hr. Dohrmann sagde til statsministeren, at det var en kendsgerning, at talrige udenlandske virksomheder ikke ville etablere sig i Danmark på grund af de forskellige debatter om ØD. . .

Formanden:

Man må ikke drage spørgere ind i debatten.

Bolvig (RV):

Vel, jeg spørger så statsministeren: er statsministeren i stand til overhovedet at nævne eksempler på, at hr. Dohrmann har ret?

Formanden:

Det er et spørgsmål, der tangerer det, man ikke må. Man må stille sit selvstændige spørgsmål, ikke spørge om, hvad andre har spurgt om.

Jeg skal måske gentage reglerne for medspørger. De må stille et tillægsspørgsmål, men de må ikke inddrage den oprindelige spørger i debatten. Det er den oprindelige spørger, der har forsterket til spørgsmålene, og der skal stilles egne spørgsmål, når man deltager i en anden spørgers spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

12) Til *arbejdsministeren* af:

Mette Madsen (V):

»Hvornår vil ministeren fremsætte forslag om ændring af ATP-loven, således at en kvindelig arbejdstagers ægtefælle i tilfælde af hendes død modtager pension efter samme regler som en mandlig arbejdstagers ægtefælle?«

(Spm. nr. 224).

Skriftlig begrundelse.

I forbindelse med gennemførelsen af indfrysning af ATP-portionerne i foråret 1977 blev der i folketinget den 24. maj foreslået en dagsorden af venstre, hvorefter regeringen skulle pålægges at fjerne forskelsbehandlin-